

Henika mě inspiruje odvahou a soucitem, říká o své knižní hrdince spisovatelka

Desítky nadšených čtenářů zaplnily ve středu 9. listopadu jičínskou Knihovnu Václava Čtvrtka. Regionální spisovatelka a radiologická asistentka Oblastní nemocnice Jičín Dana Beranová zde křtila svou novou knihu Zpěv straky. Fantasy příběh o čarodějce a léčitelce Henice čtenáře fascinuje. „Žánr fantasy mi dává větší možnosti. Inspiraci hledám v Zaklínači i v Harrym Potterovi,“ říká spisovatelka.

Rozhovor

KATEŘINA CHLÁDKOVÁ

Vaše nová fantasy kniha Zpěv straky se před pár týdny objevila na pultech knihkupectví. O čem je?

Příběh se odehrává ve smyšleném světě v období středověku. V tomto světě lidé uctívají čtyři bohy a zasvětili jim čtyři řády, které zvelebují zemi – Nadaní, Moudří, Milosrdní a Stateční. Hlavní hrdinka se jmenuje Henika, čarodějka a léčitelka. Odpoutá se od své matky, začne žít mezi lidmi, jezdit za nemocnými pacienti a cestou se setkává s magií, kterou musí řešit. Někteří lidé příběh v tomto ohledu přirovnávají k Sapkowského Zaklínači, což je pro mě velká pocta a taky má velká inspirace.

S fantasy spisovateli se u nás v regionu moc nesetkáváme. Jak jste se k tomuto žánru dostala?

Mám pocit, že právě fantasy mi dává větší možnosti.

Spisovatelka Dana Beranová na křtu své knihy Zpěv straky v jičínské knihovně. Foto: Deník/ Kateřina Chládková

Spoustu point a svých myšlenek můžu snadněji dát právě do fantasy. Velký impuls pro mě byla paní Rowlingová a její Harry Potter, to byl první podnět, na základě kterého jsem napsala svou první knihu. Ale už na gymnáziu jsem jako slohovou práci napsala povídku, která měla prvky fantastiky. Bublalo to ve mně, až to vybuchlo. V současné době mám v hlavě kromě pokračování příběhu Heniky, který by měl být ve finále třídílný, také dva romány, které nejsou fantasy. Takže pokud to vyjde, ráda bych se věnovala i tomu.

Pracujete v jičínské nemocnici jako laborantka. Jak se váš život a vaše práce ve zdravotnictví prolínají do knihy Zpěv straky?

Vždycky když si večer sednu k Henice a popisuju, jak je odvážná, často si říkám, jestli bych já byla tak odvážná. Ale hlavně je soucitná. Když jste dennodenně v kontaktu s pacienty, někdy se v člověku soucit začíná trochu vytrácet. To ale nechci. Úsměv, vlídné slovo, pohlázení, to je hrozně moc a měla by to být součást naší práce. V tom mi právě Henika hodně pomáhá. Když píšu o tom, jak někomu pomůže, vždycky se sama sebe ptám, jestli jsem i já byla dnes dost hodná na své pacienty.

Henika jako čarodějka a léčitelka používá i metody založené na alternativní medicíně. Jsou všechny reálné a použitelné?

Všechny mají reálný základ. Kromě nástavby radio-

logického asistenta jsem vystudovala také homeopatii, takže mám blízko k alternativním způsobům léčení. Z toho při psaní čerpám hodně a další věci si dohledávám.

Všechny bylinky, které Henika používá, tedy vycházejí ze skutečnosti. Není jich tam mnoho, ale třeba kostivalová nebo měsíčková mast a výluh z řebříčku se používá běžně. Jen belladonnu, neboli

rulík zlomocný, který se opravdu používá na otravu houbami, rozhodně nedoporučuju nikomu zkoušet.

Nacházíte v postavě Heniky sama sebe?

Asi nedokážu vytvořit hrdinku, která by ode mě byla hodně rozdílná. V mojí první knížce se do příběhu hodně promítám já jako dítě. A v Henice mě mnozí moji známí objeví jako dospělou. Nepíšu jen hlavou, píšu i srdcem. Tak je v tom kus z něj.

Henika je v knize dospělá třiatřicetiletá žena, která ale stále hledá své místo ve světě. Čerpala jste i v tomto ohledu ze své zkušenosti?

Myslím, že teď už jsem dobře zakotvená a mám skvělou rodinu, takže se mě to tolik nedotýká. Ale myslím si, že moje velké téma je vyrovnání se s odchodem mé maminky. S tím se vyrovnávám ve své první knize Eva a kniha poznání. Pro Heniku a její matku jsem chtěla napsat harmonický vztah, ale špatně se mi tak stavěl příběh, proto jsem to pojala úplně opačně. Henika má matku krutou a zlou. Ale je vidět, že vztah matky a dcery a obecně rodiče a dítěte je téma, které

mě provází v celé této knize. Každá kapitola nahlíží na vztah rodiče a dítěte trochu jinak.

Knihu Zpěv straky vydalo nakladatelství Host. Jak takový úspěch vnímáte?

Samozřejmě jsem z toho velmi šťastná, moc si toho vážím. Část knížky jsem mírně upravila, aby fungovala jako povídky, a poslala jsem je do soutěže Vidoucí. Umístila jsem se na třetím a

Dana Beranová

Pochází z Jičína, z městského paneláku ale už v dětství utíkala na vesnici ke koním a do přírody. Na venkově se na konec usídlila natrvalo a do Jičína dojíždí za prací laborantky ve zdejší nemocnici.

Svou spisovatelskou kariéru začínala básničkami, pohádkami a krátkými povídkami, vyzkoušela i psaní písňových textů, které zhudebňuje a zpívá se svým manželem Hynkem a jejich společnou kapelou Písničkáři Ze šuplíku. Ve volném čase chodí na procházky se svými psy, uprostřed lesů také vymýšlí postavy, zápletky a dialogy do svých knih.

pátém místě a díky tomu si mě zřejmě nakladatel dřív všiml. Odpověď přišla záhy, asi po třech týdnech, co jsem poslala rukopis do prvního nakladatelství. A myslím si, že jsem si vkusem sedla s redaktorem. O mé práci mluví moc hezky, nechtěl knihu nijak zásadně měnit a dokonce letos v upoutávkách na nové knihy napsal, že Zpěv straky je jeho srdcovka. To mě hodně potěšilo.

Jaké ohlasy čtenářů se k vám zatím dostávají?

Zatím přicházejí moc hezké zprávy. Jeden čtenář mi napsal, že knihu původně koupil mamince, ale ráno do ní nakoukl a večer měl přečteno. Moc ji vychválil. Jsem obecně ráda, že Zpěv straky oslovil i muže. Původně jsem si myslela, že moje psaní, kde netečou potoky krve, bude spíš pro ženy. Ale mezi betačtenáři i nyní, když je kniha venku, mám velké množství spokojených mužů.